

Sygnatura akt I C 21/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

zaoczny w stosunku do G. D.

G., dnia 22 maja 2024 r.

Sąd Rejonowy w Goleniowie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Iglewska-Wilczyńska

Protokolant: Kinga Król

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2024 r. w Goleniowie

na rozprawie sprawy z powództwa R. Bank (...)

przeciwko S. D., G. D.

roszczenia z umów bankowych innych

- zasądza od pozwanych S. D. i G. D. solidarnie na rzecz powoda R. Bank (...) kwotę 69 552,31 zł (sześćdziesięciu dziewięciu tysięcy pięciuset pięć) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 grudnia 2022 roku do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanych S. D. i G. D. solidarnie na rzecz powoda R. Bank (...) kwotę 8 895 zł (ośmiu tysięcy ośmiuset dziewięćdziesięciu pięciu złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania;
- przyznaje ze Skarbu Państwa na rzecz pełnomocnika z urzędu r. pr. Ł. R. kwotę 5 400 zł tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną pozwanej z urzędu;
- nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygnatura akt I C 21/23

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 22.05.2024 r w punkcie 1,2 i 4

W pozwie z dnia 12 grudnia 2022 roku skierowanym przeciwko S. D., G. D. powód R. Bank (...) oddział w Polsce wniósł o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwoty 69 552,31 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia następującego po wniesieniu pozwu (k. 4 – 13, k. 212).

Pozwana ostatecznie uznała powództwo (protokół rozprawy z 8 maja 2024r. g. 00:03:07). Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie (pismo pozwanego, ze wskazaniem adresu k. .

Sąd ustalił co następuje:

Poprzednik prawny R. Bank (...) wypłacił S. D., G. D. kwotę 155 400 złotych tytułem kredytu hipotecznego indeksowanego do waluty obcej (...). Okres kredytowania został określony na 480 miesięcy (§ 2 umowy)

Umowa kredytu hipotecznego nr (...) z 06.12.2007 r. łączącą S. D. i G. D. z bankiem została uznana za nieważną.

W związku z uznaniem nieważności umowy, pismem z 09.05.22. Bank wezwał S. D. i G. D. do zwrotu 155 400 złotych. Następnie pismem z 16.09.2022 r. dokonał potrącenia wierzytelności banku z wierzytelnością S. D. i G. D. w łącznej kwocie 92 901,81 zł wynikającą z wpłat dokonanych przez nich na poczet umowy.

Dowód: umowa o kredyt hipoteczny k. 17 – 21;

dyspozycja wypłaty k. 27;

karta uruchomienia kredytu hipotecznego k. 28;

zaświadczenie k. 29-30

wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z 21.12.2021 r. z uzasadnieniem k. 31 – 53;

wezwania do zapłaty z dowodami doręczenia k. 55, 56, 57-60;

oświadczenie o potrąceniu z dowodami doręczenia k. 63, 64, 65,66.

Pozwani rozwiedli się, nie dokonywali podziału majątku.

Niesporne, a nadto zeznania pozwanej z rozprawy z 20.03.2024 r. k. 207.

Sąd zważył co następuje:

Pozwana uznała powództwo składając na rozprawie 8 maja 2024r. oświadczenie. Pozwany zaś nie zajął stanowiska w sprawie.

Zgodnie z treścią art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

W orzecznictwie podkreśla się, że uznanie powództwa to czynność procesowa rezygnacji pozwanego z obrony, czyli akt jego dyspozycyjności, w którym nie tylko uznaje samo żądanie powoda, ale i to, że uzasadniają go przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne i godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego to żądanie (wyrok SN 9 listopada 2011 II CSK 70/11LEX nr 1095816).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, też że uznanie powództwa co do zasady i do jakiejś kwoty jest przejawem wiedzy pozwanego o tym, że określone roszczenie istnieje i przysługuje określonemu wierzycielowi (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 1997 r. II CKN 46/97, OSNC 1997/10/143).

Uznanie powództwa podlega jednak kontroli co do jego zgodności z prawem, przez co rozumie się przepisy bezwzględnie obowiązujące oraz, czy uznanie powództwa nie zmierza do obejścia prawa lub nie jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Jeżeli żadna z tych okoliczności nie zachodzi sąd jest obowiązany wydać wyrok zgodny z uznaniem powództwa (wyrok Sadu Najwyższego z dnia 22 lutego 2010, IV CSK 436/09, LEX nr 585879).

Strona powodowa jako podstawę żądania wskazała art. 410 § 2 k.c. wskazując, że wyplacona przez nią kwota 155 400 złotych była nienależna w związku z nieważnością umowy. Pozwana reprezentowana przez fachowego pełnomocnika nie kwestionowała, że łącząca strony umowa jest nieważna. Strona powodowa dokonała rozliczenia wpłat poczynionych przez pozwanych na poczet umowy w wysokości 92 901,81 zł i dokonała potrącenia. Również tą okoliczność jak i wysokość wyliczonych odsetek za opóźnienie od dnia wezwania do zapłaty należy uznać za niesporną i zgodną z prawem w oparciu o przepis art. 455 k.c., zgodnie z którym jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Na podstawie tego przepisu powód miał prawo naliczania

Dodać należy, że podstawy solidarnej odpowiedzialności byłych małżonków należy upatrywać w art. 370 k.c. oraz w art. 1034 § 1 Kodeksu cywilnego w zw. z art. 45 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

Wobec braku jakichkolwiek ograniczeń co do źródła zobowiązania w treści art. 370 k.c. należy przyjąć, że dotyczy on nie tylko zobowiązań z umów, ale także np. bezpodstawnego wzbogacenia (art. 405 k.c.), którego szczególną postacią jest świadczenie nienależne. (tak Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie, LEX nr 3433803 - wyrok z dnia 22 marca 2022 r.)

Odnosnie pozwanego zaistniały przesłanki do uwzględnienia roszczenia w wyroku zaocznym.

Zgodnie z treścią art. 339 § 1 i 2 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W niniejszej sprawie pozwany stawiał się w sądzie, wcześniej złożył pismo w którym wniósł o doręczenie dokumentów z akta sprawy i wskazał adres (k. 187), mimo to nie odebrał korespondencji i nie zajął stanowiska w sprawie (k. 192).

Mając na uwadze powyższe okoliczności orzeczono jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona, która przegrała sprawę jest obowiązana do zwrotu kosztów drugiej stronie. Pozwani przegrali sprawę w całości. Na koszty poniesione przez stronę powodową składała się opłata od pozwu w wysokości 3478 zł, koszty zastępstwa procesowego 5400 zł i opłaty od pełnomocnictwa 17 zł, razem 8 895 zł.

Orzeczenie w punkcie 4 oparto o treść art. art. 333 § 1 ppkt. 2 i 3 k.p.c. zgodnie z którym Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza roszczenie uznane przez pozwanego (co miało miejsce w stosunku do pozwanej), wyrok uwzględniający powództwo jest zaoczny (co miało miejsce w stosunku do pozwanego).